

w państwowych gospodarstwach rolnych i spółdzielniach produkcyjnych, powinny być w porozumieniu z Głównym Urzędem Statystycznym dostosowane w miarę możliwości do potrzeb Państwowej Inspekcji Płonów.

§ 17. Instrukcję co do prac Inspekcji wyda Inspektor Główny za zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministrów: Rolnictwa, Państwowych Gospodarstw Rolnych i Skupu oraz Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

§ 18. Minister Finansów zapewni Państwowej Inspekcji Płonów niezbędne środki finansowe, a Prezes Państwowej Komisji Etatów — etaty osobowe.

§ 19. Budżet Państwowej Inspekcji Płonów, zapewniający dostateczną obsadę osobową i środki techniczne, stanowi samodzielny dział w budżecie Ministerstwa Rolnictwa.

§ 20. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 18 maja 1954 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

780

UCHWAŁA Nr 317 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 18 maja 1954 r.

w sprawie zasad przydziału odzieży specjalnej i sprzętu ochrony osobistej.

W trosce o uporządkowanie i dalszą poprawę stanu zaopatrywania pracowników w odzież specjalną i sprzęt ochrony osobistej Prezydium Rządu po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwała co następuje:

§ 1. Normy zaopatrzenia w odzież specjalną i obuwie specjalne, zwane dalej „odzieżą specjalną”, oraz normy zaopatrzenia w sprzęt ochrony osobistej, przysługujące pracownikom w związku z warunkami pracy, zatwierdza Prezydium Rządu po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych.

§ 2. Ustala się podział odzieży specjalnej na odzież ochronną i odzież roboczą.

§ 3. 1. Odzieżą ochronną jest odzież specjalna, która chroni życie lub zdrowie pracownika przed szkodliwymi skutkami produkcyjnego procesu technologicznego lub przed szkodliwymi skutkami wynikającymi z charakteru pracy oraz przed możliwością nagłego zniszczenia odzieży własnej przez spalanie, gnicie, żrące działanie lub wydawana jest pracownikowi z uwagi na wymagania sanitarne bądź specjalne potrzeby produkcji.

2. Odzież ochronną z uwagi na sposób korzystania z niej dzieli się na:

- 1) odzież indywidualną, która wydawana jest pracownikowi do jego osobistego użytku w czasie i miejscu pracy;
- 2) odzież dyżurną, która wydawana jest pracownikowi w czasie i miejscu pracy przy wykonywaniu określonych czynności, a nie służy do osobistego użytku jednego pracownika.

§ 4. Odzieżą roboczą jest odzież specjalna, która ułatwia pracownikowi wykonywanie pracy bądź chroni zwykłą odzież pracownika przed nadmiernym zużyciem lub zniszczeniem.

§ 5. Sprzętem ochrony osobistej jest sprzęt chroniący pracownika przed szkodliwymi i niebezpieczeństwami związanymi z wykonywaną pracą.

§ 6. Odzież ochronna i sprzęt ochrony osobistej wydawane są pracownikom bezpłatnie.

§ 7. 1. Odzież robocza wydawana pracownikom na podstawie obowiązujących przepisów bezpłatnie lub częściowo odpłatnie wydawana będzie nadal na dotychczasowych zasadach.

2. Wszelkie zmiany zakresu bezpłatnie wydawanej odzieży roboczej wymagają uchwały Prezydium Rządu.

3. Odzież robocza nie przewidziana w obowiązujących przepisach może być wydawana pracownikom wyłącznie odpłatnie.

§ 8. Przy ustalaniu norm zaopatrzenia pracowników w odzież specjalną i sprzęt ochrony osobistej oraz określenia ich zużycia obowiązuje następujący tryb postępowania:

- 1) projekty norm zaopatrzenia w odzież specjalną i sprzęt ochrony osobistej, opracowane w porozumieniu z właściwymi zarządami głównymi związków zawodowych, ministrowie (kierownicy centralnych urzędów) przedkładają Prezydium Rządu do zatwierdzenia;
- 2) do projektów (pkt 1) powinny być dołączone opinie:
 - a) Centralnej Rady Związków Zawodowych,
 - b) Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i
 - c) Ministerstwa Finansów;
- 3) opinie jednostek wymienionych w pkt 2 powinny być wydane nie później niż w ciągu miesiąca od dnia złożenia wniosku ministra (kierownika centralnego urzędu).

§ 9. W razie potrzeby bezwzględnego zapewnienia pracującym bezpiecznych warunków pracy przy powstawaniu nowych stanowisk roboczych lub zmianie procesów technologicznych upoważniają się ministrowie (kierownicy centralnych urzędów), po porozumieniu z właściwymi zarządami głównymi związków zawodowych, do ustalenia tymczasowych norm zaopatrzenia pracowników w odzież ochronną i sprzęt ochrony osobistej pod warunkiem, że dokonane uzupełnienia znajdą pokrycie w zatwierdzonych planach finansowych i materiałowych.

§ 10. O ile w związku z postępem technicznym nastąpi polepszenie warunków pracy, ministrowie (kierownicy centralnych urzędów) obowiązani są po porozumieniu z właściwymi zarządami głównymi związków zawodowych wstrzymać wydawanie zbędnej już odzieży ochronnej i sprzętu ochrony osobistej, przysługujących na podstawie obowiązujących przepisów.

§ 11. Roczne plany zaopatrzenia w odzież specjalną i sprzęt ochrony osobistej oraz ewentualne zmiany w tych planach opracowuje na podstawie wniosków ministrów (kierowników centralnych urzędów) Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego przy współudziale Centralnej Rady Związków Zawodowych.

§ 12. 1. W przypadku przedterminowego zużycia odzieży ochronnej i sprzętu ochrony osobistej z przy-

czyn niezależnych od pracownika wymiana może nastąpić przed upływem ustalonego okresu zużycia.

2. W przypadku przedterminowego zużycia odzieży roboczej, wydawanej bezpłatnie lub częściowo odpłatnie, ponowne wydanie nastąpi wyłącznie na zasadach pełnej odpłatności. Wyjątki dopuszczalne są jedynie w przypadku zniszczenia odzieży roboczej nie z winy pracownika.

§ 13. W celu zachęcenia pracowników do oszczędnego używania wydawanej im bezpłatnie odzieży roboczej postanawia się, że odzież ta — po upływie ustalonego okresu zużycia — przechodzi na własność pracownika.

§ 14. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

781

ZARZĄDZENIE Nr 143 PREZESA RADY MINISTRÓW I MINISTRÓW: SZKOLNICTWA WYŻSZEGO, ZDROWIA ORAZ OŚWIATY

z dnia 5 czerwca 1954 r.

w sprawie obowiązkowego wymiaru czasu pracy nauczycieli przedmiotów pomocniczych i nauczycieli zawodu w szkołach wyższych.

Na podstawie art. 67 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o szkolnictwie wyższym i o pracownikach nauki (Dz. U. z 1952 r. Nr 6, poz. 38) zarządza się, co następuje:

§ 1. Obowiązkowy wymiar czasu pracy nauczycieli przedmiotów pomocniczych w szkołach wyższych ustala się:

- 1) dla nauczycieli języków obcych oraz nauczycieli wychowania fizycznego (instruktorów) — na 18 godzin tygodniowo zajęć dydaktycznych,
- 2) dla nauczycieli przedmiotów wojskowych — na 30 godzin tygodniowo zajęć dydaktycznych i organizacyjnych.

§ 2. Obowiązkowy wymiar czasu pracy nauczycieli zawodu w szkołach wyższych ustala się na 27 godzin tygodniowo.

§ 3. Traci moc w zakresie unormowanym niniejszym zarządzeniem zarządzenie nr 15 Prezesa Rady Ministrów i Ministrów: Szkolnictwa Wyższego, Zdrowia, Oświaty oraz Kultury i Sztuki z dnia 22 stycznia 1952 r. w sprawie obowiązkowego wymiaru czasu pracy nauczycieli przedmiotów pomocniczych i nauczycieli zawodu w szkołach wyższych (Monitor Polski Nr A-12, poz. 124).

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*
Minister Szkolnictwa Wyższego: *A. Rapacki*
Minister Oświaty: *W. Jaroński*
Minister Zdrowia: *J. Sztachelski*

782

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 21 maja 1954 r.

w sprawie szczegółowego trybu finansowania państwowych ośrodków maszynowych.

Na podstawie § 11 lit. a) uchwały nr 128 Prezydium Rządu z dnia 27 marca 1954 r. w sprawie organizacji finansowej i trybu finansowania państwowych ośrodków maszynowych (Monitor Polski Nr A-32, poz. 466) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Kredyty budżetowe przeznaczone na finansowanie państwowych ośrodków maszynowych są otwierane przez Ministra Finansów Ministerstwu Rolnictwa — Centralny Zarząd Państwowych Ośrodków Maszynowych jednorazowo na każdy okres kwartalny w wysokości wynikającej z planu gospodarczo-finansowego na dany kwartał, objętego zbiorczym planem rocznym.

2. Ministerstwo Rolnictwa — Centralny Zarząd Państwowych Ośrodków Maszynowych przekazuje otwarte kredyty budżetowe zarządom państwowych ośrodków maszynowych w wojewódzkich zarządach rolnictwa na zasadach wymienionych w ust. 1 z podziałem na poszczególne pozycje budżetowe.

3. Zarządy państwowych ośrodków maszynowych w wojewódzkich zarządach rolnictwa przekazują kredyty budżetowe podległym państwowym ośrodkom maszynowym na zasadach określonych w ust. 1 i 2.

§ 2. 1. Oddziały Narodowego Banku Polskiego uruchamiają poszczególnym państwowym ośrodkom ma-

szynowym zaliczkowo do 75% kredytów przekazanych na dany kwartał.

2. Dalsze środki finansowe oddział Narodowego Banku Polskiego uruchamia na podstawie wniosku państwowego ośrodka maszynowego w ramach stojących do dyspozycji na dany kwartał kredytów budżetowych. Wniosek powinien być sporządzony w oparciu o aktualne sprawozdanie z wykonania planu rzeczowego oraz przewidywane wykonanie do końca kwartału.

§ 3. 1. W przypadku stwierdzenia przez zarząd państwowych ośrodków maszynowych w wojewódzkim zarządzie rolnictwa lub przez oddział Narodowego Banku Polskiego finansujący dany państwowy ośrodek maszynowy, że wykorzystanie zaliczkowo uruchomionych kredytów budżetowych zostało przekroczone przez państwowy ośrodek maszynowy w stosunku do rzeczowego wykonania usług, oddział Narodowego Banku Polskiego blokuje otwarte kredyty budżetowe w wysokości sumy przekroczenia odnośnej pozycji, zawiadamiając o tym niezwłocznie zarząd państwowych ośrodków maszynowych w wojewódzkim zarządzie rolnictwa.

2. W przypadku stwierdzenia przez zarząd państwowych ośrodków maszynowych w wojewódzkim zarządzie rolnictwa lub przez oddział Narodowego Banku Polskiego, że państwowy ośrodek maszynowy wykorzystał kre-